

Sygn. akt IV U 677/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2014 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania B. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 16 kwietnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie B. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje B. M. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 kwietnia 2013 r. do dnia 31 marca 2015 r.

Sygn. akt IV U 677/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 kwietnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej B. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 9 kwietnia 2013r. nie stwierdziła u wnioskodawczynie niezdolności do pracy. W związku z tym pozwany organ rentowy przyjął, iż wnioskodawczynie nie spełnia warunków określonych w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.), tj. brak u niej niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona B. M., która wносиła o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 lutego 2013r. (k.2-7 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wносиł o jego oddalenie wskazując, że nie wноси ono do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które uzasadniałyby zmianę decyzji (k.8 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona B. M., ur. (...), była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31 marca 2013r. (decyzja organu rentowego z 12 kwietnia 2011r. o ponownym przyznaniu renty k.191 a.r.). W dniu 11 lutego 2013r. złożyła wniosek do ZUS o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k.196 a.r.).

W toku postępowania orzeczniczego komisja lekarska ZUS rozpoznała u niej: przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego bez upośledzenia sprawności ruchowej, bez zespołu neurologicznego, obustronny zespół cieśni kanału nadgarstka – stan po dekompresji (...) lewego w 2010 i po dekompresji (...) prawego 29.08.2012 – sprawność obu rąk zadowalająca, pooperacyjną niedoczynność tarczycy na leczeniu substytucyjnym, wysoką krótkowzroczność obu oczu (k.105 a.l.). W ocenie komisji lekarskiej ZUS ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (k.202 a.r.). Na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej, zaskarżoną decyzją z 16 kwietnia 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k.204 a.r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy wywołał opinię biegłych lekarzy endokrynologa, okulisty i ortopedy, którzy stwierdzili u ubezpieczonej wysoką krótkowzroczność obu oczu, zwyrodnienie krótkowzroczne siatkówek i ciała szklanego obu oczu, pooperacyjną niedoczynność tarczycy, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, przebyte leczenie operacyjne obustronnego zespołu cieśni nadgarstków, środkowy palec trzaskający lewej ręki w wywiadzie. Zdaniem biegłych B. M. jest nadal częściowo niezdolna do pracy na okres 2 lat (k. 13-15 a.s.).

Do opinii tej organ rentowy wniósł zastrzeżenia domagając się powołania innych biegłych kardiologa, ortopedy i okulisty. Przewodniczący Komisji Lekarskich przy II Oddziale ZUS w W. podnosił, że wg opisu stanu przedmiotowego aktualnie występujące objawy istniejących schorzeń nie powodują znacznego ograniczenia sprawności, biegli nie stwierdzili istotnych funkcjonalnie, dużych odchyień w zakresie narządu ruchu, cech niewyrównania w zakresie hormonów tarczycy w trakcie leczenia substytucyjne oraz cech niedoczynności przytarczyc, wg ostatnich badań okulistycznych istnieje niedowidzenie rzędu – V./od – 0,8 z korekcją (wg zaświadczenia lekarza leczącego) oraz 0,5 – wg konsultanta ZUS okulisty – opinia nie zawiera oceny ostrości widzenia dokonanej przez biegłego (k.22-24 a.s.).

Na rozprawie ubezpieczona wskazała, że z zawodu jest krawcową, pracowała w zawodzie. Od wielu lat leczy się psychiatrycznie. Od 1997r. jest uprawniona do renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na stan narządu wzroku. Stwierdziła, że ma zastrzeżenia do opinii ortopedy, złożyła do akt sprawy dodatkową dokumentację medyczną.

Sąd przesłał akta sprawy biegłym okuliście i ortopedzie w celu wydania opinii uzupełniającej. Następnie Sąd zażądał nadesłania kopii dokumentacji medycznej leczenia psychicznego ubezpieczonej.

W opinii uzupełniającej biegły ortopeda wskazał, że zmiany w obrębie narządów ruchu samodzielnie nie sprzodają niezdolności do pracy. Zdecydowana niewydolność narządów wzroku oraz współistniejące schorzenia w dotychczasowym stopniu zaawansowania oceniane łącznie powodują, że zespół biegłych uznaje częściową niezdolność do pracy na okres 2 lat od daty utraty świadczeń (k. 44 a.s.). Biegła okulistka wskazała, że nie stwierdziła poprawy u badanej od 1997r. Wnioskodawczyni posiada bardzo dużą wadę wzroku i znaczne zmiany degeneracyjne na dnie oczu. Ostrość wzroku obu oczu do bliży jest nieco obniżona, do dali istotnie słabsza. Taki stan narządu wzroku stanowi ograniczenia w wielogodzinnej pracy z bliska, powodując „muszki, mroczki” dolegliwości i męczenie się oczu. Dlatego orzeczono częściową niezdolność do pracy (k. 45 a.s.).

Do opinii tej organ rentowy wniósł zastrzeżenia domagając się powołania innych biegłych ortopedy i okulisty. Przewodniczący Komisji Lekarskich przy II Oddziale ZUS w W. podnosił, że okulista nie podał, jaka jest aktualnie ostrość wzroku do dali w korekcji okularowej. Biegli nie dokonali oceny kompleksowej (k.53-55 a.s.).

Sąd oddalił wniosek dowodowy organu rentowego, uznając, że sporna kwestia została już dostatecznie wyjaśniona.

Ubezpieczona wносиła o wywołanie opinii biegłych psychiatry i psychologa.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych psychiatry i psychologa na okoliczność zdolności do pracy ubezpieczonej.

Biegli psychiatra i psycholog opiniujący wspólnie rozpoznali u badanej funkcjonowanie intelektualnie poniżej przeciętnej, obecność zmian w ośrodkowym układzie nerwowym. Badaną cechuje neurotyczność, introwersja, niska motywacja do aktywności. Przejawia też skłonności do reakcji hipochondrycznych oraz wyolbrzymiania przeżywanymi trudnościami. Nadto biegli stwierdzili zaburzenia depresyjne i lękowe mieszane o łagodnym przebiegu. W ocenie biegłych badana jest zdolna do pracy z przyczyn psychiatrycznych (k. 62-64 a.s.).

Organ rentowy nie wnosił zastrzeżeń do powyższej opinii. Ubezpieczona nie zgadzała się z opinią. Wnosiła o przyznanie renty.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie ubezpieczonej B. M. jest uzasadnione. Opinia biegłych endokrynologa, okulisty i ortopedy, jak również opinia uzupełniająca biegłych okulisty i ortopedy zostały wydane na podstawie wywiadu, badania przedmiotowego i dokumentacji medycznej załączonej do akt sprawy. Dokumentacja medyczna pozwoliła biegłym szczegółowo ustalić stan zdrowia ubezpieczonej jak też czasokres trwania niezdolności do pracy. Opinia biegłych jest szczegółowo uzasadniona i z jej treści wynika, iż od 1997r. (data przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy) stan narządu wzroku ubezpieczonej nie uległ poprawie. Zdaniem Sądu Okręgowego oceniającego materiał dowodowy, zarzuty organu rentowego co do wadliwości opinii w zakresie oceny naruszenia sprawności organizmu były niezasadne, dlatego też Sąd nie znalazł podstaw do wywołania opinii innych biegłych lekarzy ortopedy i okulisty. W opinii głównej biegła okulistka określiła ostrość wzroku do bliży i do dali obu oczu wnioskodawczyni. W opinii uzupełniającej biegła miała się jedynie odnieść do zastrzeżeń organu rentowego, co uczyniła. Sąd Okręgowy podzielił wnioski zawarte w opiniach biegłych uznając, że podana tam argumentacja jest przekonywująca. Opinia biegłych psychiatry i psychologa nie ma wpływu na istnienie u ubezpieczonej niezdolności do pracy w związku ze schorzeniami narządu wzroku i współistniejącymi schorzeniami ortopedycznymi.

Zgodnie z treścią art. 12 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. B. M. jest z wykształcenia krawcową i pracowała w tym zawodzie. Niewątpliwie narząd wzroku ma istotne znaczenie z wykonywaniu tego zawodu.

Sąd Okręgowy przyjął, iż ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 3 ustawy o FUS i w związku z tym na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd orzekł jak w sentencji.